

suotavat (varsinkin kieliopin lyhempi laitos), mutta — kuka ne kustantaa? — Olisi myös painovalmiina tässä lehdessä jo ennen mainittu "Suomalais-karjalainen sanakirja", "Karjalan kielen lauseoppi ja johto-oppi" sekä "Midä lauletah da sanellah rahvas" (uusi kokoelma karjalaista kansanrunoutta ja -tietoutta). Nämä viisi teosta saavat nyt vain odottaa sellaisia karjalaisuuden ystäviä — miehiä tai kasvoja —, joiden ystävyys ulottuu varojen uhraukseen saakka.

Lopetan Oksasen ja Setälän sanoilla: "Nouse, riennä Suomen kieli" — "karjalaisessakin asussa".

E. Ahtia.

Muistojen kätköistä.

Nimimerkki "Pieni Kovero" kirjoittaa: Kyminlinnassa aikoinaan oli kansakoululaisilla toverilehti ja olen siitä lehdestä ottanut muistokseni muutamia kohtia. Nyt tuli esille seuraava, minkä "Virsu Matti" nimimerkillä on eräs pakolaislapsi kirjottanut. En jaksa muistaa enää hänen nimeään, mutta tämä kirjoitus on nyt vuosien takainen asia ja tosi sydämen purkaus. Jäljennän sen sellaisenaan. Jos nyt sitten tämän nimimerkin taakse jäävä henkilö sattuisi muistamaan tuon omakseen, niin sitä parempi jos hän tiedustelisi sieltä jotakin sen lehteen joutumisvaiheista, niin täältä saa pienen selityksen. Lasten ja nuorten osastoon se mielestäni sopisi ja miksipä ei sitä voisi korjata, jos katsoo tarpeelliseksi. Annetaan siis "Virsu Mattin" sanoa sanottavansa vuosien takaa nykyisille nuorille sen ajan nuoresta päästä.

"Valmistautukaa.

Me olemme joutuneet nyt sellaiseen olotilaan, ettei kymmenen vuotta sitten yksikään karjalainen ajatellut tällaista kohtaloa. Kuitenkin olemme monessa suhteessa paremmassa asemassa kuin monet tuhannet nuoret muualla maailmassa.

Tämä olotila velvoittaa meitä ja antaa meille mahdollisuuksia, joita emme saa jättää käyttämättä. Moni nuori neito ja nuorukainen voi väärin käyttää näitä kalliita elämänsä kultaisia hetkiä.

"Elämä on itsessään kylliksi vakavaa", sanoi eräs nuorukainen, jonka tähden nuoruusaika tulee elää hauskaasti ja huvitellen, sillä nuoruuden aika on lyhyttä. Tämä asenne on kuitenkin väärä, sen olen tullut itse huomaamaan.

Meillä on jokaisella elämässämme jokin määrätty tehtävä, jota varten meidän on valmistauduttava. Jokaiselle nuorelle kaikuvat sanat: — Nuoret valmistautukaa —, mutta monille tuo kutsu kuuluu turhaan.

Meidän nuorten tulisi kuitenkin ottaa vaari tuosta kutsusta. Meidän pitää valmistautua elämän taisteluun henkisin asein. Meidän tulee käyttää vapaahetkemme henkisen evästyksen kartuttamiseen. Tätä pääomaa saamme hyvästä kirjallisuudesta ja hyvistä valistavista tilaisuuksista, joita aina jokaisella paikkakunnalla jollakin tavalla järjestetään. Kaikki hyvät tiedot, joita voimme hankkia, ovat hyödyllisenä evästyksenä matkallamme korkeita päämääriä kohden. Siis: Valmistautukaa."

Johtaja Pekka Mattinen 70-vuotias.



Johtaja P. Mattinen

Kymmenen vuotta sitten johtaja Pekka Mattisen täyttäessä 60 vuotta kirjoitimme tapauksesta lehdessämme mm.: Niin aika vierii! Ne henkilöt, jotka seuramme työssä alkavat harmaantua, alkavat myös harveta. Siksi on ilomme suuri todeksemme joukossamme vielä henkilön, johtaja Pekka Mattisen, jonka ansiot seuramme työssä ovat suuret ja joka seuramme pitkäaikaisena johtokunnan jäsenenä ja rahaston hoitajana yhä edelleen erittäin utterana on mukana seuran johdossa. Johtaja Pekka Mattinen on niitä luonteita, jotka eivät tahdo näyttäytyä enempää ulospäin kuin mitä välttämätön pakko vaatii. Mutta ne, jotka ovat joutuneet kosketuksiin ja yhteistyöhön hänen kanssaan, tietävät hänen olevan hartaan ja uskollisen työntekijän. Hänen työnsä ulottuu karjalaisella työväiniolla laajemmalle kuin yleensä tiedetään.

Edellä oleva toteaminen pitää vielä nytkin paikansa. Edelleen johtaja Mattinen toimii seurassamme virkeänä ja toimeliaana entisissä seuramme tehtävissä. Seitsemänkymmentä ajastaikaa sitten Vuokkiniemen Mattisen niemellä päivänvalon nähnyt aatteen mies jaksaa yhä runsaista ikävuosistaan huolimatta pysyä uskollisena heimonsa parhaille pyrkimyksille näyttäen siten hyvää esimerkkiä nuoremille karjalaisille ei vain heimonsa sitkeydestä, vaan halusta pysyä kaikissa oloissa uskollisena hyvälle karjalaisille perinteille.

Merkipäivänään oli johtaja Mattinen matkoilla. Seuramme puolesta jätettiin hänen kotiinsa erään taiteilijan muovaaman karjalaisaiheinen taideteos.

Suuren juhlapäivän johdosta pyytää lehtemme, joka on saanut niin paljon tukea johtaja Mattiselta, mitä lämpimimminkin yhtyä niihin onnitteluihin, jotka t.k. 8 p:nä häneen 70-vuotispäivänä kohdistuivat.